

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติศาสตร์ของประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีวิวัฒนาการเรื่อยมา ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ชนชาวเวียดนาม ส่วนใหญ่อพยพมาจากตอนกลางของประเทศจีน มาตั้งถิ่นฐานตั้งแต่ยุคหินตามลุ่มน้ำแดง และลุ่มน้ำดำ สมัยต้นคริสตกาลจะอาศัยอยู่ที่เขตตังเกี๋ย ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือ และเขตอันหน่า ซึ่งอยู่ตอนกลาง หลังจากยึดครองอาณาจักรจามปาในช่วงศตวรรษที่ 15 ปัจจุบันคือตอนกลางของประเทศเวียดนาม ในศตวรรษที่ 17 ก๊อพยพลงทางใต้ไปสู่โคจิ่นของจีน ลักษณะของชาวเวียดนามมาจากการผสมผสานกันทางด้านเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษา มีหลักฐานของการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น ไวยากรณ์รับอิทธิพลมาจากภาษามอญ เขมร และไต เสี่ยงวรรณยุกต์รับอิทธิพลมาจากภาษาไต และมีคำยืมมาจากภาษามอญ เขมร เป็นต้น ปัจจุบันประเทศเวียดนามประกอบด้วยคนประมาณ 54 กลุ่มชาติพันธุ์ (ศรศักร ชูสวัสดิ์, ม.ป.ป.)

2.1.1 ยุคก่อนประวัติศาสตร์

จากหลักฐานทางโบราณคดี พบว่าประเทศเวียดนามมีผู้คนอาศัยอยู่ตั้งแต่ยุคหินจนถึงยุคโลหะ โดยแต่ละยุคจะมีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันออกไป ได้แก่

ยุคหิน

สมัยหินเก่า (Paleolithic Age) ซึ่งอยู่ช่วงระหว่าง 20,000 - 12,000 ปีก่อนคริสตกาล วัฒนธรรมที่โดดเด่น คือ Son Vi

สมัยหินกลาง (Mesolithic Age) ซึ่งอยู่ช่วงระหว่าง 12,000 - 10,000 ปีก่อนคริสตกาล วัฒนธรรมที่โดดเด่น คือ Hoa Binh

สมัยหินใหม่ (Neolithic Age) ซึ่งอยู่ช่วงระหว่าง 10,000 - 5,000 ปีก่อนคริสตกาล วัฒนธรรมที่โดดเด่นเรียงจากเกิดก่อนมาเกิดทีหลัง คือ Bac Son, QuYun Van และ Da But ตามลำดับ

ยุคโลหะ

สมัยสำริด (Bronze Age) ซึ่งอยู่ช่วงระหว่าง 5,000 - 2,000 ปีก่อนคริสตกาล วัฒนธรรมที่โดดเด่นเรียงจากเกิดก่อนมาเกิดทีหลัง คือ Dong Dau และ Go Mun ตามลำดับ

สมัยเหล็ก (Iron Age) ซึ่งอยู่ช่วงระหว่าง 2,000 ปีก่อนคริสตกาลถึง ค.ศ. 1630 วัฒนธรรมที่โดดเด่นเรียงจากเกิดก่อนมาเกิดทีหลัง คือ Dong Son, Sa HuYnh และ Oc Eo ตามลำดับ